

Terezijanske
obljetnice
2023-2025

**Čitanje spisa sv. Terezije od Djeteta Isusa
Terezijanske obljetnice 2023. – 2025.
Molitve i drugi tekstovi**

Sveščić 4:
Zašto te volim, Marijo
(Pjesma 54)

Sveščić 4:
Zašto te volim, Marijo
(Pjesma 54)

Dobro bi bilo pročitati i osobno meditirati nad Terezijinim tekstom prije zajedničkog susreta. Taj se susret može odvijati na sljedeći način:

1. Čitanje teksta.
2. Jedan od sudionika, nakon prethodne pripreme, predstavi tekst uz pomoć sveščića za čitanje (i drugih pomagala po potrebi).
3. Zajednički dijalog o tekstu.

Cilj je prepustiti Tereziji da nam progovori, da nas propituje, da nas potiče i da je prihvatimo kao sugovornicu kako bi osvijetlila i potvrdila naš osobni i zajednički put. Predložena pitanja su samo indikativna i po volji se mogu upotrijebiti za animiranje osobnog razmatranja i međusobnog razgovora.

Zašto te volim, Marijo

1. O kako bih rado opjevala, Marijo, zašto te ljubim
I zašto mi na spomen tvog imena srce zadržće
I zašto na pomisao na tvoju vrhunsku veličinu
Duše mi nimalo ne hvata strah.
Dok te motrim u tvojoj uzvišenoj slavi
Kojom nadvisuješ sjaj svih blaženika,
Ne mogu vjerovati da sam tvoje dijete
I najradije bih, Marijo, pred tobom poniknula pogledom.

2. Da bi dijete voljelo majku,
Trebalo da ona s njim plače, da je bole njegove boli.
O draga Majko moja, na ovoj zemlji tuđinskoj
Koliko si suza prolila da bi me k sebi privukla!...
Kad promišljam tvoj život u svetom Evanđelju,
Usuđujem se u te gledati, prići k tebi
I nije mi teško vjerovati da sam tvoje dijete
Jer te gledam smrtnu i trpnu kao i ja...

3. Kada ti anđeo s neba nudi da budeš Majkom
Boga koji će kraljevati do vijeka,
O čudesne tajne: gledam, o Marijo, kako radije biraš
Neizrecivo blago djevičanstva!
I shvaćam da je tvoja duša, Djevice bezgrešna,
Gospodinu draža od božanskoga boravišta;
Shvaćam da tvoja duša, ta ponizna i blaga Dolina,
Može obujmiti Isusa, Ocean ljubavi!...

4. Volim te, Marijo, u poniznu stavu službenice
Boga koga očaravaš svojom poniznošću,
I ta te skrivena krepost čini svemoćnom
I privlači u tvoje srce Svetu Trojicu:
Duh ljubavi prekriljuje te svojom sjenom,
A Sin - Ocu jednak - u tebi se utjelovljuje...

Velik će biti broj njegove braće
Jer mu je ime: Isus, tvoj Prvorođeni!...

5. O Majko ljubljena, uza svu svoju malenost
I ja, kao i ti, posjedujem u sebi Svemogućega,
Ali ne strepim gledajući svoju slabost
Jer majčino blago pripada djetetu.
Ja sam tvoje dijete, o voljena moja Majko,
I tvoje kreposti, tvoja ljubav - zar nisu moje?
I kada mi u srce siđe bijela Hostija,
Isus, tvoj Slatki Jaganjac, misli da počiva u tebi!...

6. Ti mi daješ osjećati da nije nemoguće
Stupati tvojim stopama, Kraljice izabranika:
Uzak put do raja ti si učinila vidljivim
Vršeći uvijek najobičnije kreposti.
Uza te, Marijo, volim ostati malena
I u veličinama ove zemlje gledam tek ispraznost,
A od Elizabete koja te prima u pohode
Učim vršiti žarku ljubav.

7. Tu u zanosu slušam, slatka Kraljice anđela,
Svetu pjesmu koja ključa iz tvoga srca:
Ti me učiš pjevati božanske hvale
I slaviti se u Isusu, mome Spasitelju.
Tvoje ljubavne su riječi kao mistične ruže
Što ispunjaju miomirisom buduća pokoljenja.
U tebi Svevišnji učini velika djela,
I ja ih želim razmatrat i blagoslivljat.

8. Dok dobri sveti Josip još ne zna čudo
Koje ti htjede sakrit u svojoj poniznosti,
Ti ga puštaš da plače sasvim blizu Tabernakula
Što skriva božansku ljepotu Spasiteljevu!...
O kako volim, Marijo, tu tvoju rječitu šutnju:
Ona je za me koncert slatkih melodija

Koji mi otkriva veličinu i svemoć
Duše koja čeka pomoć niotkud doli od Neba!...

9. Potom u Betlehemu, Josipe i Marijo,
Gledam kako vas svi žitelji odbijaju:
Nitko ne prima u goste
Sirote strance, mjesta ima samo za velike...
Mjesta ima samo za velike, pa stoga u štali
Kraljica neba treba da rodi Boga.
O voljena Majko moja, kako si mi dostojna ljubavi,
Kako li si mi velika u tako siromašnom mjestu!...

10. Kad motrim Vječnoga u pelene povijena
I slušam slabašan krik Božanske Riječi,
O draga Majko moja, više ne zavidim anđelima
Jer njihov Moćni Gospodar moj je ljubljeni Brat!...
Koliko te volim, Marijo, tebe koja si na naše obale
Presadila taj Božanski Cvijet!...
Kako li te volim dok slušaš pastire i mudrace
I brižljivo u srcu sve to čuvaš!...

11. Volim te dok se miješaš među druge žene
Što prema svetomu Hramu upraviše hod.
Volim te dok Spasitelja naših duša
Prikazuješ sretnomu Starcu koji ga grli u naručju:
Najprije s osmjehom slušam njegovu pjesmu,
Ali mi ubrzo njegove riječi izazivlju suze;
Proročkim okom on motri budućnost
I mač ti boli Šimun pretkazuje.

12. Kraljice mučenika! Sve do uvečer tvoga života
Taj će mač boli ostati zarinut u tvoje srce.
I evo, već moraš napustiti domovinsko tlo
Da izbjegneš bijesu ljubomorna kralja.
Isus pod tvojim velom mirno sniva,
A Josip te moli da se odmah pođe.

I tako se brzo otkriva tvoja poslušnost
Jer ideš bez odgađanja i razmišljanja.

13. U Egiptu, Marijo, sve mi se čini
Da ti je srce sretno u svemu siromaštvu:
Ta nije li Isus najljepša tvoja domaja
I što ako si i u progonstvu, ti posjeduješ Nebo?...
No u Jeruzalemu gorka će žalost
Kao velik ocean tvoje preplaviti srce:
Kroz tri se dana Isus tvojoj nježnosti skriva,
I to je tek bilo za te pravo progonstvo!...

14. Napokon ga ugledaš, i ljubav te zanosi
Pa lijepom svom Djetetu što očarava učitelje veliš:
„Sine moj, zašto nam tako radiš?
Gle, otac tvoj i ja u suzama smo te tražili.”
A Dječak - Bog odgovara, (koje li duboke tajne!),
Majci što prema njemu širi ruke:
„Zašto ste me tražili?... Poslom Oca svoga
Već sada treba da se bavim, zar ne znate?”

15. Evanđelje me uči da Isus, u mudrosti rastuć,
Josipu i Mariji ostaje podložan
I srce mi otkriva kako li nježno
On uvijek sluša drage roditelje.
Sada tek svaćam otajstvo Hrama
I skrovite riječi svog Ljubljenoga Kralja:
Majko, tvoje slatko Dijete hoće da ti budeš primjerom
Duše što ga traži u noći vjeri.

16. Ako je Kralj neba htio da mu Majka
Utone u noć i tjeskobu srca,
Marijo, zar onda nije dobro trpjet na zemlji?
Da, trpjeti ljubeć - najveća je sreća!...
Sve što mi je Isus dao uzeti može,
Reci mu da nema obzira prema meni:

Može se skrivat, pristajem čekati
Sve do dana bez zalaza kad će se ugasiti moja vjera...

17. U Nazaretu, o znam, Majko puna milosti,
Ti živiš vrlo siromašno, bez želje za ičim:
Nikakvi ushiti, čuda ni ekstaze
Ne uljepšavaju tvoj život, Kraljice izabranika!...
Četa malenih na zemlji posve je sigurna,
Bez straha mogu k tebi podići oči:
Baš posve običnim putem, neusporediva Majko,
Tebi se mili stupati da ih povedeš u nebo.

18. Dok čekam nebo, o Majko moja draga,
Želim živjeti s tobom, svaki dan stupati za tobom:
Majko, motreći tebe, zapanjena sva tonem
Otkrivajući u tvom srcu bezdane ljubavi.
Tvoj majčinski pogled odgoni sve moje strahove
I uči me plakati, uči me radovati se.
Umjesto da prezreš radosti čiste i svete,
Ti u njima sudjeluješ, rado ih blagoslivlješ.

19. U Kani, ti zapažajš nevolju mladenaca
Koji ne mogu sakriti jer nestaje vina.
Skrbna, to dojavljajš Spasitelju
U nadi u pomoć božanske mu moći.
A Isus kao da ti, otprve, odbija molbu:
„Što se to, ženo, mene i tebe tiče?”
Ali u dnu srca on te zove Majkom
I prvo, gle, čudo za tebe tvori...

20. Jednoga dana, dok grešnici slušaju nauk
Onoga koji ih želi u nebo primiti,
Nalazim te, Marijo, s njima na brežuljku
I netko poručuje Isusu da ga želiš vidjeti,
I tada, božanski Sin tvoj pred svim onim mnoštvom
Iskazuje neizmjernost svoje ljubavi prema nama

I veli: „Tko mi je brat, tko sestra, tko li Majka moja,
Ako ne svaki koji moju vrši volju!”

21. O bezgrešna Djevice, od svih majki najnježnija,
Na te riječi Isusove ti se nisi ražalostila:
Sretna si bila da nam daje znati
Da duša naša postaje njegova obitelj ovdje na zemlji.
Da, bila si sretna što nam on daje svoj život,
Beskrajna blaga svoga božanstva!...
Kako da te ne ljubim, draga moja Majko,
Kada te gledam u tolikoj ljubavi, tolikoj poniznosti?

22. Marijo, ti nas ljubiš kako nas ljubi Isus
I radi nas pristaješ da se udaljiš od njega.
Ljubiti, znači sve darovati - i darovati sebe,
To si htjela posvjedočiti da budeš naš potporanj.
Spasitelj je poznavao tvoju neizmjernu nježnost,
Poznavao je tajne tvoga majčinskoga srca:
I evo, Utočište grešnika, tebi nas povjerava
Kad napušta križ da nas u nebu čeka.

23. Marijo, gledam te na vrhu Kalvarije
Uspravnu uz križ, kao svećenik na oltaru:
Prinosiš, da umilostiviš pravdu Očevu,
Svog ljubljenoga Isusa, slatkog Emanuela...
Prorok je to prorokovao, žalosna Majko:
„Nema boli kao što je bol tvoja!”
Kraljice mučenika, ostajući s nama u progonstvu,
Rasipno - za nas - darivaš krv svoga srca!

24. Dom svetog Ivana postaje ti jedini zaklon,
Sin Zebedejev zamjena za Isusa...
Posljednji je to prizor koji nam pruža Evanđelje,
I ni riječi više o Kraljici neba.
No ta duboko šutnja, Majko moja draga,
Zar nam ne otkriva da sama Vječna Riječ

Želi opijevati tajne tvoga života
Da očarava tvoju djecu, sve izabranike neba?

25. Uskoro ja ću slušat tu slatku harmoniju,
Uskoro o lijepom nebu poći ću da vidim tebe:
Ti koja si me pohodila smiješkom u jutro moga života
Dodi mi s osmjehom opet – Majko – jer evo, već je večer!...
Ja se više ne bojim sjaja tvoje vrhunske slave,
Ta s tobom sam trpjela i sada želim
Pjevati na tvojim koljenima, Marijo, zašto te ljubim
I kroz sve vijeke ponavljati: „Tvoje sam dijete!”...

mala Terezija

Uvod

„Još mi je nešto za učiniti prije nego umrem”, već vrlo bolesna Terzija povjerava sestri Celini: „Uvijek sam sanjala da u jednoj pjesmi izrazim Gospi što sve mislim o njoj” (Apostolski postupak, Rim, 268). To je njezina posljednja pjesma, poput oporuke. Terezija je potpisuje umornom i drhtavom rukom: ponizni i dirljivi zaključak cijelog njenog poetskog djela.

U svibnju 1897. sestra Marija od Presvetog Srca je moli da napiše pjesmu o Mariji. Terezija tada već počinje naslućivati vjerojatno širenje svojih spisa, uključujući pjesme, te svoje misli o Mariji smatra integralnim dijelom „vrlo važnog djela“ koje treba objaviti (CJ 1.8.2; *Ulazim u život*, str. 115). Možda to bude njegova kruna. Terezija u ovoj pjesmi izlaže razloge svoje djetinje ljubavi prema Mariji. Skupljajući ovdje ono što misli o Gospi, ne

sastavlja popis misli, već iznosi plod svoje meditacije, svog osobnog odnosa s Djevicom Marijom.

Zamolba za pjesmom o Mariji koju joj je sestra Marija od Presvetog Srca Isusova uputila u tom smislu upravo odgovara vrlo živoj Terezijinoj osobnoj želji. Stoga sestra Genoveva ima pravo kad bilježi da je Terezija ovaj labuđi pjev ispjevala „samostalno, u punom značenju te riječi.”

Molitva je ispravno ozračje za razmatranje ove epske pjesme, svojevrsnog liturgijskog himna, od 200 aleksandrinaca (klasični francuski dvanaestosložni rimovani stih s cezuruom iza šestoga naglašenog sloga), sastavljene tijekom svibnja 1897., četiri mjeseca prije Terezijine smrti. Što se Djevice Marije tiče, ono što Tereziju zanima jest samo njezin stvarni život, a ne njezin pretpostavljeni život! Instinktivno se stoga Terezija okreće evanđelju, kao jedinom izvoru nadahnuća.

Pod pritiskom kušnji posljednjih se mjeseci Terezijina emotivna inteligencija usavršila ponajviše na području otajstva trpljenja nošenog u ljubavi, i to sve obavijeno šutnjom. Pogledom uprtim u Mariju, Terezija je učinila šutnju velikim uporištem cijelog svog kontemplativnog života. Šutnja joj je više nego ikad njezina snaga u noći vjere.

U posljednjoj strofi, broj 25, nazire se nada usred njezine velike patnje. Sve razloge njezine djetinje ljubavi vidimo sažete u izjavi: “Ona je moja Majka!”. 8. srpnja 1897., kada prelazi u bolesničku sobu, Terezija ondje nalazi Gospu od Osmijeha. Sat vremena prije svoje smrti, 30. rujna, dugo će ju gledati.

Pitanja

1. Ova posljednja Terezijina pjesma (svibanj 1897.) jedna je od najdužih. Nakon čitanja i trenutka molitve, što nam se čini: koji glavni osjećaj karakterizira odnos između Terezije i Djevice Marije?
2. „Blago majke pripada sinu“: živimo li istim duhom naš odnos s Djevicom Marijom? Što ponajviše ovisi o nama u našem odnosu s Djevicom Marijom?
3. Kako možemo živjeti s Marijom naše kušnje, naše patnje, naše rane? Koji temeljni pristanak potpomaže naš odnos s Marijom?
4. „Sveta Djevica... Ah! Što da ti kažem u svezi toga? Ona je moja Majka!!!“ (PR 8, 5v°). „Kako da se bojim nekoga koga toliko volim?“ (CJ 7.7.1, *Ulazim u život*, str. 65). Možemo razmijeniti svoja iskustva o mjestu koje zauzima Djevica Marija u našem svakodnevnom životu.

ANNIVERSAIRES THÉRÉSIENS
2023-2025

CARMES DÉCHAUX

Curie Générale du Carmel Déchaussé

www.carmesdechaux.com